

Közgazdász

TANULNI! TANULNI! TANULNI!

A MARX KÁROLY KÖZGAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM PÁRT. ÉS DISZ-BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

E HETI SZÁMUNKBÓL:

- Hogy irtok Ti? 2. oldal.
- Aranytartalék 2. oldal.
- Az iskolák helyzete Angliában 3. oldal.
- Az esti tagozat hiányolja 3. oldal.
- Fejlődik az egyetemi zenekar 3. oldal.
- Korea épül 4. oldal.

Tudományos diákmunka egyetemünkön

Az üzemi gyakorlatok alatt sokan érezték, hogy a gyakorlati gazdasági vezetéshez igen keveset értünk. Ennek az volt az oka, hogy egy munka sincs, amit elég elméletben megtanulni. A gyakorlati tapasztalatok terén sokat jelent az üzemi gyakorlat, ha nem is elég. Eppen ezért a tudományos diákkörök létfontosságai ezen a területen rendkívül nagyok. Török Mária elvtársnő pl. az egyetem elvégzése után a bányáiparban akar dolgozni. Az ipar TDK-ban dolgozik, a bányáipari önkéntesség tervezésének egyes kérdéseiről fog előadást tartani. A statisztika TDK tagjai a Statisztikai Hivatal különböző osztályai mellett, már az elmúlt évben is sok érdekes kérdéssel foglalkozhattak.

A „tudományos munkán” tehát nem kell könyvszapot érezni már messziről. Azért szerveztük meg, mert ezeknek a gyakorlati ismereteknek az elsajátítására biztosít páratlan lehetőséget, amelyek a minisztériumi és vállalati munkában, vagy a kutatómunkában egyaránt nélkülözhetetlenek.

Más dolog megtanulni, hogy az állammonopolista tendenciáknak mik az okai, jellemzői, stb. és más — lényegesen nehezebb — munka, feldolgozni az állammonopolizmus magyarországi megnyilvánulásait, ahogy a kapitalizmus politikai gazdaságtanában a TDK tervezi.

A TDK feladata nem a régi közismert igazságok ismétlése, hanem az, hogy újat mondjon, ha bármilyen kis kérdésben is.

— Eddig elhanyagoltuk jól tanulóinkat

A diákköri munkában még kevesen vesznek részt, bár az érdeklődés az utóbbi időben megnőtt. Ez nem csak az eddigi harmadéven kezdődő, kétféle szakosítással függ össze, hanem elsősorban az egyetemi párt- és DISZ-mun-

ka egész jellegével. Nálunk mindeddig az volt a fő gond, hogy az elmaradók az átlag színvonalára emeljük fel. Tanulópárokat szerveztünk, ellenőriztük a jegyzeteket, hiányszókat, késési és bukási statisztikát készítettünk és ezek eredményei alapján ítéltük meg az egyes alapszervek munkáját. A mozgalmat a helyett, hogy előre húzta volna az elvtársakat, inkább tolt hátról az elmaradókat, hogy ők se rontsák le a statisztikát. Nyilvánvaló, hogy ez is szükséges, de vajjon elég-e?

Eléggé elhanyagoltuk a jó és kitűnő hallgatókat. Sokat szidunk és keveset dícsérünk. A tudományos diákköri munka, a pályázatírás kevés megbecsülésben részesült. Mindez a mozgalmi munka perifériája volt, sőt sokak szemében ez nem is társadalmi munka, hanem valami más — mondjuk magánmunka volt.

Ezeket a káros nézeteket sürgősen fel kell számolni. Az alapszervek megítélésénél, többet figyelünk arra, hogy hányan dolgoznak tudományos munkán, milyenek az eredmények, hány jó pályázat készült stb. Az még egy magában nem bizonyítja a jó munkát, ha kevés a kész és hiányzó.

Ha itt csak arról lenne szó, hogy sok tehetséges elvtárs viszonylag kevés munkával éri el a közepes, jó, sőt jeles eredményt, és így erejét egyáltalán nem feszíti meg, akkor is érdemes lenne elgondolkozni rajta. Hiszen éppen belőlük lennének a legjobb káderek, ha annyit vagy többet dolgoznának, mint akiknek nehezen megy a tanulás. Az a hiba, hogy eddig nem ösztönöztünk eléggé átlagon felüli teljesítményre és csak igen kirtó esetekben ítéltük el ezeket a jófejű lógókat. A bukás bűn, a közepes nem. Pedig az embert kell nézni. Akad olyan bukás is, amiben több (bár rossz módszerrel vég-

zett) munka van, mint néhány jelesben vagy közepesben. Aki tehetségesebb, attól többet várunk! De nem csak erről van szó. Ahogy a sárbaragadt kocsi könnyebb kirántani, mint hátulról kitolni, valahogy hasonlóan van az elmaradókkal is. Ha nagyobb lesz a lendület, magunkkal ragadjuk őket. Ezért kell a tudományos munkát a mozgalmi munka fontos részévé tenni.

Közvetlen feladat

Tudományos diákköreink feldolgozzák több oldalról az új gazdaságpolitika és a kollektív vezetés elvi kérdéseit. Ez mindenkit érdekel, tehát itt kell kezdeni. A legjobb dolgozatokat a DISZ-taggyűléseken megvitadják. Így a taggyűlés is érdekesebb lesz, és a tudományos munka is a középpontba kerül. A fokozatosságot itt is érvényesíteni kell. Később szakmaibb részletkérdések is sorakerülnek, a fontos az, hogy elkezdjük. A formához nem kell ragaszkodni, a többi módszer kidolgozása a gyakorlati dolga lesz.

A kapitalizmusban a tanulás és a kutatás magánügy. Nálunk egyben társadalmi ügy is. De úgy gondolom, kissé itt is félrecsúszott az agitáció. Nem elég azt megmagyarázni, hogy a szocializmusban alapvető: „Mindenki képességei szerint és mindenkinek munkája után”. Tehát meg kell feszíteni és teljesíteni kell a képességeket, hogy hasznosabb legyen a munka, aminek nagyobb egyéni megbecsülés a jutalma.

Eddig keveset beszéltünk arról, hogy a tanulás egyéni érdeke is (ez az üzemi agitáció mechanikus másolása). A körülmények azonban nem teljesen azonosak. A többségi érdekek mindenkinek közvetlen anyagi érdeke, amit napról napra érez. Az ösztönöznék ilyen szerepe nincs és az egész lényegesen bonyolultabb dolog. Aki ma keveset termel, holnap keveset keres. Aki ma keveset tanul, könnyen úgy vélheti, hogy holnap,

vagy jövőre behozza. Ezért kell jobban hangsúlyozni azt, hogy aki nem tanul, vagy kevesebbet tanul, mint amennyit tudna, az magának is árt.

Tudományos munka jutalma

A jutalmazásra egyetemünk komoly gondot fordít. A legjobb munkákat még ez év őszén 1000 forintig terjedően jutalmazzuk. Külön kiadjuk még az összeget az eddig elkészült legjobb előadásokat. December elején nyilvános TDK-konferenciát tartunk. Tavasszal az Akadémia bevonásával országos TDK konferencia lesz, és a minisztérium könyvalakban kiad egy gyűjteményt. Minden reményünk megvan arra, hogy egyetemünk is méltóan képviselve lesz.

Most arra van szükség, hogy diákköreink kezdjék el a munkát. Az alapszervezeteknek többet kell foglalkozniuk a pályázatokkal, hiszen közeliedik a beadás határideje! Meg kell szüntetni azt a helyzetet, hogy a funkcionáriusok többsége nem végez semmiféle tudományos munkát, a sok egyéb munkára való — gyakran nem is alaptalan — hivatkozással. Itt is szükséges a példamutatás. Ez a kollektív vezetés a munkamegosztás oldaláról veti majd fel, amire valóban nagy a szükség. Persze nemcsak a mozgalmi szerveknek múlik a siker. Nem lehet véletlenül tekinteni, hogy míg a polgári és ipar tanszékek körei eredményes munkát végeztek, addig a terv-, marxizmus, és statisztika körök — bár működtek — de kevés bábért arattak. A tanszkek állandó gondoskodása és tudományos irányítása nélkül, bármekkora a hallgatók lelkesedése, nem lesz és nem is lehet eredményes munka.

A hallgatók tudományos munkájáért folyó harc fontos része a kormányprogram megvalósításának egyetemünkön.

Zádor István

Hogyan tegyük könnyebbé az orosz tanulást?

Az orosz nyelv tanulása nehéz problémája egyetemünk hallgatóinak. Sokan panaszkodnak, hogy idejük nagyrészt elveszi az orosz tanulás. A hibát a rossz tanulási módszernél és felületes felkészülésnél kell keresni. Természetesen bajok vannak a hallgatókon kívül az oktatóknál, az oktatási módszerben is.

Egyetemünkön sok olyan orosz tanár van, aki nemrég végezte el az egyetemet. Mivel szükség volt orosz tanárookra, nem töltötték el gyakorló évküvet, hanem rögtön tanítaniuk kellett. Ezeknek az elvtársaknak az idősebb tanárok nyújtsanak segítséget. Dolgozzák fel mindig együtt előre az órák anyagát.

A hallgatók felületes felkészülése és a házi feladatok gyenge megoldása miatt helytelenül óra-elcsúszások következnek be. A helyes beosztás szerint 30–40 perc alatt kellene befejezni a számonkérést és még az első órák az utolsó 10 percében a következő anyagra kellene ráterelni. Sok időt vesz el, hogy a hallgatók még a magyar nyelvtan alapfogalmait sem ismerik. Így nem tudják megkülönböztetni a szófajokat a mondatrészekről. Az ilyen magyarázatokkal kell eltolni az értékes időt, holott ezt konzultáció pótolni lehetne.

Be kell látniuk hallgatóinknak, hogy a közgazdasági műveltséghez elengedhetetlenül szükséges a nyelvtudás. Ki fordítja le helyesen az üzembem egy külföldi gép kezelési módszerét, ha nem a közgazdász?

A legfontosabb feladat az oktatók részéről az egységes oráreljárás kialakítása. Az új anyagok megkapnia a döntő helyet az órateruban. Nagyon sok függ attól, hogy az új anyagot hogyan adják elő. Így pl. az oktatóknak kell megkapnia a döntő helyet az órateruban. Nagyon sok függ attól, hogy az új anyagot hogyan adják elő. Így pl. az oktatóknak kell megkapnia a döntő helyet az órateruban.

A hallgatók részéről fontos a szavak pontos megtanulása. A szavakat a szókapcsolatokkal együtt kell megtanulni, nem a szóaltról, a szövegből kiragadván hanem a szöveg fordítása és annak megértése közben. A nyelvet tanuljunk hangosan. Ha valaki hangosan tanul nemcsak egy érzékszervet vesz igénybe, a szemet, hanem a szájmozgást és a hallást is. Így javul a kiejtés.

A hallgatók nagyrésze helytelen időbeosztással dolgozik. Az óra előtti napon veszik elő a könyvet, amikor már az új anyagot teljesen elfelejtették. Az órák követő délután kell elolvasni a szöveget, mert akkor még frissen bennünk él. Mindennap fordítsunk egy félórát az orosz nyelvre s így az óra előtti napon már csak ismételni kell. Ha egymást kikérdezzük a szünetekben, nem felejtjük el a szavakat.

Ezeket a szempontokat figyelembe véve csak egy dolog szükséges még: akarni. Ha ez az elhatározás meg van bennünk, megtanulunk oroszul!

TENNER GYÖRGY,
III pg. 2.

Ne csak meghallgassák — javítsák ki a hibákat!

Az egyetem DISZ-szervezete előtt komoly feladatok állnak. Az MDP Központi Vezetősége és a DISZ Központi Vezetősége határozatainak megfelelően kell megszervezni és előkészíteni azokat a taggyűléseket, melyeknek megválasztják az új követelményeknek megfelelő tudósokat. A választási munka során a DISZ-aktivisták minden egyes DISZ-taggal beszélgetést folytatnak. Megkérik problémáikat, kikérlik véleményüket. Egyetemünk vezetősége is felhívta a hallgatókat arra, hogy bátran bírálják a hiányosságokat és forduljanak javaslataikkal, kérelmeikkel az egyetem szerveivel.

Tapasztalni lehet azonban, hogy az egyetem megfelelő szervei, bár meghallgatják a kérelmeket és javaslatokat, azok teljesítése vagy megvalósítása érdekében nem sokat tesznek.

Egyetemünk több hallgatójának komoly ösztöndíj problémája van. Az elvtársak kérése a legtöbb esetben indokolt. Az ösztöndíj problémák megoldására azonban tudomásom szerint — hivatkozással az oktatási minisztérium rendelkezéseire — lényegében semmi sem történt.

Nagyon sokszor felvetődött a menza az ételek kiadása megszervezésének kérdése is, hogy ne kelljen olyan sokat várni az ebédnél. Bár a menza nagyon nagy mértékben javult, ezeken a szervezési problémákon — melyek nem igényelnének anyagi beruházást — még sem segítettek.

Nem oldódott meg a II. évfolyam statisztika tankönyvnek problémája sem. E tankönyv ára 52.— Ft. Ezt az összeget a hallgatók nem tudják elteremteni. Szó volt arról, hogy alacsonyabb áron fogják a könyvet megkapni, de megoldás még nem született, annak ellenére, hogy a kérdés már régóta vajdúdik.

Már esett szó a Közgazdász számban arról, hogy egyes tanszékek az anyagot „széles-ségen mélyítik”, vagyis annyi kötelező irodalmat adnak, hogy az elmélyült tanulásra nem telik az időből. A III. éven a legutóbbi „Töke”-szemináriumon kiderült az, hogy a hallgatók többsége a Tökevel maximum öt órát tudott foglalkozni az egyéb kötelező irodalmak nagy mennyisége miatt.

A II. éves hallgatóknak átlag 33–35 órájuk van egy héten. Ez az óraszám elég magas és kevés időt hagy az egyéni tanulásra. Nem segíti eőt az elmélyült tanulást az, hogy például a gazdaságtört. tanszék havonta háromórás kötelező konferenciák megtartását tervezi a rendes óraszám mellett.

Ez a helyzet kétségkívül megnehezíti a választási munkát végző DISZ-aktivátorok feladatát. A legerősebb érveink az volna, hogy „tárjak fel a hibákat, mert látjátok, segítenek, változtatnak azokon”. Ezzel az érveléssel azonban még nem agíthatunk. A párt és kormány programjának nyilvánossághozatala után a rendezetek egész sorát hozta, bizonyítva ezzel azt, hogy a programot azonnal megvalósítja. Joggal hiányoljuk a gyors intézkedéseket egyetemünkön belül.

Újra megkezdik munkájukat színjátszó csoportunk

Egyetemünk eddig is szép eredményt fejtetőző színjátszó csoportja már lelkesen készül a közeli bemutatókra.

A csoportnak 24 tagja van, ebből kb. 16–17 új.

Színjátszóink 3 új darabban készülnek. Legközelebb előadásra kerül *Maááh*, „Ember tragédiájából” az egyiptomi szín, kettős szereposztásban. Az előadás október végén lesz a Makarankó-utcai diákszálló kultúrtermében.

Lelkesen készülnek színjátszóink *Katona József*, „Bánk bán”-ja részleteinek előadására. A felvétel munkatervben szerepel Vörösmarty Csongor és Tündé-jéből a két hármast új jelenet is.

A műsor összeállításánál az a cél vezette a rendezőseket, hogy hallgatóink körében a kevésbé ismert magyar klasszikusok remekműveit megismertessék. A bemutatott irodalmi ismeretterjesztő előadásokkal kötik össze. A darabokon keresztül a csoport tagjai is sokat fejlődnek, minden színjátszó lelkiismeretesen munkájára van szükség. Megengedhetetlen az, hogy egyes emberek rendszeresen elkerüljenek a próbákról.

Rendkívül fontos, hogy a tagok a próbákban időben és jól felkészülve jelenjenek meg.

Reméljük, hogy hallgatóink érdeklődésükkel, kritikájukkal segítik színjátszóink munkáját.

Látogatás a Közgazdasági Technikumban

Mint a „Közgazdász” munkatársai látogatást tettek a napokban három közgazdasági technikumban. Nagy érdeklődéssel vettek körül. Sokat kérdeztünk egyetemünkről, arról, hogy hogyan állják meg helyüket I. éves seink. Különösen a IV. éves középiskolások kérdezték sokat. Panaszodtak, hogy keveset tudnak az egyetem belső életéről. Volt nálam a Közgazdászról egy néhány példány, azokat szétosztottam közöttük. Nagy érdeklődéssel és némi csodálkozással kapkodták egymás kezéből. S mivel így is kevés volt, ketté szakították a lapot s úgy állták körül. Nagyon tetszett a lap profillja, tartalma. Egyik lány megjegyezte hogy még jobb volna a lap ha többet foglalkozna az egyének problémáival. Így a hallgatók jobban magukénak éreznék a lapot. Mi is azon vagyunk — feleltem — hogy az általános problémák mellett minél több egyéni problémát vesszünk fel. Ezt csak akkor tudjuk megtenni ha azt hallgatóink közlik velünk leveleiken keresztül. Ajánlották hogy nyissunk egy „Közgazdász kivizsgáló” vagy „Közgazdász elintézte” rovatot.

Tekintve, hogy elég rövid ideig — harminc percig — voltunk ott, a rövid idő alatt 27-en fizették elő a lapot. Bényei elvtársnő azt mondta — azért ren-

delem meg a lapot — mert úgy gondolom, hogy ezzel közelebb fogok kerülni az egyetem életéhez, nagyobb betekintést nyerek az egyetem problémáiba. Majd ha én is ide fogok járni, könnyebb lesz tanulni, tekintve, hogy már ismerni fogom a lapon keresztül az egyetemet.

Többen megkérdezték a megrendelők közül, hogy alkalomadtán felvethetik-e problémáikat a lap felé és megválaszolják-e az újsgát?

Természetesen — feleltem — sőt ezt el is várjuk, hogy az

egy iskola DISZ-szervezete és hallgatói problémáikkal hozzánk forduljanak. Végeredményben mindnyájan közgazdászok, kollegák vagyunk — mondtam — ami látszólag tetszett nekik. Kapcsolatunk megerősítéseketpén az alkotmányutcai Közgazdasági Technikum meghívta az egyetem hallgatóit október 10-én tartandó műsoros tanácsra, mely az iskola DISZ-termében lesz megtartva. A Bethlentéri iskola pedig egyetemünk kultúrcsoportját akarja meghívni egy vendégszereplésre.

(Könyvtárunkban igen gyakori a könyvhalmozás)

Nem ismersz önmagadra?

Békekölcsönjegyzés egyetemünkön

Pártunk és kormányunk azzal a kéréssel fordult hozzánk, hogy jegyezzünk békekölcsönt. Az egyetem tanári alapszerve és általában az egyetem valamennyi tagja megértette ezt a felhívást és igyekszik ennek eleget tenni. Tudjuk, hogy az eddig kölcsönadott pénzünk is hozzájárult országunkban a szocializmus építéséhez. Komoly segítséget jelentett a korábban lejegyzett ötmilliárd forint az öt éves érvényességű kölcsön. A mostani kölcsönjegyzés is ezt a célt szolgálja, de mégis eltér az elmuljt jegyzésektől. Az eltérés kormányunk programjával van szoros kapcsolatban, megvalósításának szerves része. Az eddigi kölcsönjegyzések összegét államunk többnyire a nehézipar fejlesztésére fordította.

A mostani kölcsönjegyzésből államunk több közszükségleti cikket bocsát a dolgozók rendelkezésére.

Ez a kölcsönjegyzés közvetlenebbül szolgálja az életszínvonal emelkedését. Az elmuljt kölcsönjegyzéséről a mostani abban is különbözik, hogy mennyiségileg a jegyzés kevesebb.

Nemrég történt az árszállítás. Az árszökkenést pártunk és államunk gondoskodását mutatja. Az életszínvonalunk emelkedett. Dolgozó népünk a multban is szívesen jegyezték békekölcsönt. Bár előfordultak olyan hibák, hogy sokszor az elvtársak egyéni körülményeit nem vették figyelembe.

Sokan érezték azt, hogy túlzott áldozatokat vár tőlük a párt és a kormány.

Most még nagyobb örömmel jegyeztünk. Örömmel adtuk oda forintjainkat mert tudjuk, hogy egy-két hónap múlva már

jelentkezni fog az eredmény. Visszatér jobb árúban, több árúban, olcsóbb árúban.

Nagyon sok most végzett tanársegéd van egyetemünkön. En is az vagyok. Terényi Józsefné elvtársnőhöz oda mentünk békekölcsönt jegyezteni, aki szintén most kerül hozzánk, azt mondta, ami mindannyiunk mondanivalója — eddigi forintjaink visszatértek többben gondoltunk arra, hogy mikor befizeltük ezeket, többet értek mint mikor visszakaptuk őket. Az árszállítás és a további árszállítások előzik ezeket a gondolatainkat. Rádásul mindaz, amit forintjainkból építették és építeni fognak sokkal maradványokban szolgálják életszínvonalunk emelkedését, mint az az átmeneti különbség hátráltatja, amit az előbb említettem.

Ez a mi életünkben a szép. Segítenek minket és mi is adunk.

Egyetemünkön csütörtökön délig 182.900 Ft-ot jegyezték. Ezt az összeget 309 dolgozó jegyezte.

Megértettük azt, hogy a mi pénzünk most a kormányprogram megvalósulásának egy része.

Az egyik elvtársnő azt mondta: — máris könnyebben jegyeztünk, megkaptuk előre egy részét jegyzett összegünknek. Mutatkozik ez abban, hogy hetenként nálunk az árszállítás óta 60 Ft marad meg, vagyis 60 Ft-tal került kevesebbe az a vásárolnivaló, amit az árszállítás előtt is meg kellett vennünk. Az is jellemző a mostani békekölcsönjegyzésre, hogy bár nem volt jelszó: „Versenyben minél előbb jegyezzünk le”, a dolgozók nagy része már az első nap délelőttjén lejegyezték.

Látogatás a diákszállóban

Két évvel ezelőtt laktam a Veres Pálné-utcai diákszállóban. Két év után most a napokban meglátogattam régi otthonomat. Talán nem is túlzok, ha azt mondom, hogy nem ismertem rá. A lépcsőházat szép vázában virágok díszítik. Tervbeveték, hogy a folyosókon az ablakoktól eltávolított régi szekrények helyébe szintén virágokat fognak tenni.

Mindenütt ragyogó tisztaság uralkodik. A szobákat szépen kifestették. A szobák parkettjéről visszaverődik a napfény, még véletlenül sem lehet egy eldobott gyufaszálat találni. A szobákban szimpla ágyak vannak, melyeket katonásan vetnek be. Mindenkinek saját éjjeliszekrény van. Az ajtók, ablakok kifogástalanul zárhatók. A betegszobákat, melyeknek nincs lakója, teljesen elkülönítették a többi szobától, az épület egyik napfényes részében. Két tanulószoba áll a tanulók rendelkezésére. Szóval meglepően példás rend uralkodik az egész szállóban.

A szálló mindenféle szempontból felkészült arra, hogy a hallgatók minden igényét kielégítse.

Minden hallgató már kezdetől fogva két takarót kapott. (Ez egyben azt is jelenti, hogy felszámolták a közhőgést az egyes előadókban). A téli tüzelő biztosítása érdekében is megtettek minden intézkedést. A jövőhéten szállásolták a szálló részére kiutalt szénét.

Az otthon feltűnően nagy rendje nagy részben köszönhető Petruska elvtársnőnek, az otthon gondnokának, továbbá Tóth elvtársnak, s nem utolsósorban maguknak a hallgatóknak.

A hallgatók felhívják egymás figyelmét a rendtelenségre, kölcsönösen ügyelnek otthonukra és minden igyekezetükkel azon vannak, hogy azt mindenféle szempontból szebbé tegyék. Jó volna, ha ezt megszívlelnék a Makarenko-úti szálló lakói is.

Itt a szobákban elég nagy a rendtelenség. Sok szobából napokig nem viszik ki a szemétkosarat, tekintve, hogy nincs bennük semmi. Ennek „ellenére” az asztalok teli vannak szeméttel. Hamutálcákban mindent tartanak, csak csikket nem. A gondnok elvtársnő sok esetben panaszkodik azért, mert reggel nem vetik be egyezes az ágyat. A WC-ék az esti órákban használhatatlanok... U. i. a hallgatók lelkiismeretlenül kezelik. Ez a rendtelenség nem csak a Makarenko-utcai szállóban, hanem a többi szobákban is.

A szobák túlszűfoltak, mindenütt kettes ágyakkal vannak teleítomva. En azt hiszem, az télen, amikor az ablakot nem lehet állandóan nyitvatartani, egészségtelen állapotokra vezet.

Takaró sem áll megfélelőszabán a hallgatók rendelkezésére. Három emberre jut két takaró. Jó volna, ha ennek érdekében minél előbb intézkednének az illetékes szervek.

Eredmény a mult évvel szemben, hogy a tüzelő minden szálló részére biztosítva van, a kazánokat mindenütt kijavították és így ezen a téren reméljük nem lesz fennakadás a télen.

Hibásnak találjuk, hogy nincs panaszkönyv a szállókban, pedig ha lenne, jelentősen hozzájárulna az apróbb hibák azonnali kijavításához. Összehasonlítva a két szállót, jelentős különbséget találunk.

Jó volna, ha a felsőbb szervek is meglátogatnák a szállókat, még a tél beállta előtt, a Makarenko-utcai szállót legelőször a Veres Pálné-utcai színvonalára emelnék. Ugyanakkor a Makarenko-utcai szállók lakói is igyekezzenek felszámolni a szállóban uralkodó rendtelenséget.

Reméljük, hogy mind a két fél részéről rövid időn belül megtörténnek a megfelelő intézkedések és így a szálló betölti feladatát.

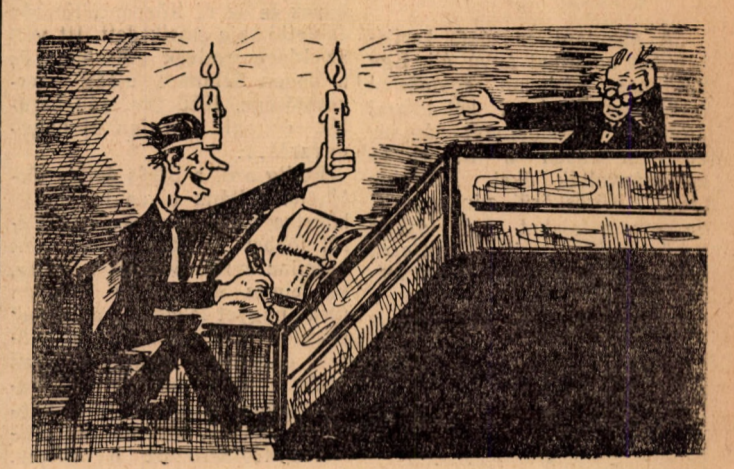
S. B.

Az esti tagozat hiányolja

A „Közgazdász” egyik feladata az, hogy a hiányosságokat felszínre hozza és ezzel is segítsen a problémák megoldásában. Ezért kérdéseket tettünk fel az esti tagozat hallgatóinak, mi az, amit helytelenítünk, milyen problémák várnak még megoldásra?

Ferenczi Sándor (II/3.) iparszakos

teremre kell vándorolniuk, amíg elkezdték az órát. Különösen súlyosan érinti őket (azt hiszem, másokat is) a jegyzet problémája. Az előadások mennek, de jegyzet sehol. Az egyik elvtárs megjegyzi, hogy mióta az egyetem létezik, így volt és amíg az egyetem

elvtársunk helytelennek találja, hogy csütörtökön a politikai gazdaságtan szemináriumot öt óra helyett csak 4/6-ór lehet elkezdeni. Délelőtti hallgatóknak a termet későn adják át, és ezzel értékes perceket rabolnak el az esti tanulmányi idejéből. Ez olyan kérdés, melyet minden utóujrás nélkül, kis jóakarattal és több megértéssel meg lehet oldani.

Esti hallgatóink reggeltől estig nincsenek odahaza. Így még inkább igénybeveszik a büffét, mint a délelőttiék. A büffé azonban nem tudja

fennáll. Így lesz. A jegyzet megszületése, vagy késői megjelenése nem függ objektív tényektől. Mutassuk meg — mint számtalan esetben meg lehet mutatni — igenis vagyunk olyan erősek, hogy a régi iratlan szabályt eltöröljük. Ha a jegyzet függ valakitől, akkor csak az embertől függ és az emberek, reméljük, meg tudják teremteni azt már most, és nem három nappal a vizsga előtt.

A földszinten álldogáló elvtársak kérnek, hogy nézzem meg a II. előadóterem világítását. Először azt hit-

elátni teljes mértékben feladatát, mert a nagy tolongás miatt a rövid szünetekben sokan nem jutnak hozzá. Már tavaly szavattattuk ezt a Büffé Vállalatnál de ésszerű megoldásra még máig sem jutottak. Pedig már itt lenne az ideje.

A harmadik emeleten egy egész csoport veszt körül: a IV/ökler. szak hallgatói. Panaszos hangon mondják el, hogy október 6-án konferenciájuk lesz és még jegyzetét nem kaptak. Idejük is nagyon kevés, rádásul ilyen hamar tartanak konferenciát. Nem szeretném, ha annak az elvtársnak kellene utólag mindent kijegyeznie, aki miatt a kötelező irodalom jegyzéke késik. Azt hiszem, ő sem örülne neki túlságosan.

Ugyancsak ez a csoport panaszkolja, hogy a részükre kijelölt terem, melyben az idegen nyelvet tanulják, rendszerint foglalt. Ezért aztán teremről

tem, az előadások hangulatosabbá tételéért alkalmazzanak itt hangulatlavilágítást. Ezt úgy érik el, hogy csak minden második, harmadik lámpát gyújtsanak fel. Alig tudtak megszórakozni, hogy ez a sok ember nem szórakozni, hanem jegyzetelni szeretne a II. előadóterem. Adják meg részükre a jegyzetelés lehetőségét (ha már jegyzetét ők sem kapnak) és ne oltogassuk el a lámpákat.

A felsorolt hiányosságok csak kis részét érintik a problémáknak. Akad még más megoldatlan kérdés, amelyet lassanként fel kell számolnunk. A „Közgazdász” munkája is csak akkor lehet eredményes, ha túllépünk — és meg is oldjuk ezeket a kérdéseket — a hibák pusztá felárásának határára.

Tegyük meg eredményesebb tanulmányi éveinket: háirtsuk el a nehézségeket.

T. Zs.

Az iskolák helyzete Angliában

Ujabb jelentés a túlszűfolt, egészségtelen iskolákról

Ujabb jelentés a túlszűfolt, egészségtelen iskolákról. A műszaki főiskolások képzése világos házakban, kiöregedett gyárakban, régi templomokban folyik, sőt még egy vágóhidat is felhasználnak erre a célra. A birminghami műszaki főiskolán olyan nagy a túlszűfolt, hogy minden felhasználható helyet, így a folyosókat is, tanításra rendeztek be.

Ehhez hasonló viszonyokat hoz nyilvánosságra az alsóház költségvetési bizottsága a műszaki képzésről 1953 augusztus 26-án kiadott jelentésében. Mint nemrégien közzétett jelentésük Anglia túlszűfolt, egészségtelen iskoláiról, ez is új vád a Tory-kormányzat és Labour-párti elődje ellen, mert ők mulasztották el, hogy az oktatás számára megfelelő körülményekről gondoskodjanak. „A bizottságnak el kell ismernie, hogy sok épület hiány van a megfelelő oktatáshoz szükséges követelményeknek.” — hangzik a jelentés.

Levegőtlen termek

A birminghami főiskoláról a bizottság a következőket jelent: „Az a tény, hogy sok terem levegőtlen és még nappal is villannyal kell világítani, továbbá terhelő körülmény a felülők ellen.” A robbanómotorokkal való gyakorlati foglalkozásokat rossz időben is kell állítani, mert a gépeket ponyvával kell letakarani az eső elől. „Az iskola vezetőit súlyos felelősség terheli amiatt, hogy nincs meg a tűzbiztonság és a magasfeszültségű gépi berendezések körüli szembeszökő helyszíne veszélyezteti a hallgatók testi épségét. A bizottságnak az a véleménye, hogy ha ilyen épületekben tovább folyik a tanítás, az nemcsak életveszélyes, hanem jelentős pénzbeli kötelezettségek veszélyét is jelenti az állam számára.”

Egétő iskolahiány

A jelentés hivatkozik a sheffieldi kétségbejítő iskolahiányra, ahol például a gépészeti főiskola elhelyezése érdekében már használaton kívül helyezett iskolákat alakítottak át és ideiglenes barakokat építettek. Skóciában még rosszabb a helyzet, mondja a bizottság. 1934 óta a glasgowi közoktatásiügyi hivatal egyetlen új épületet sem bocsátott sem a műszaki, sem a kereskedelmi oktatás rendelkezésére. Nincsenek megfelelő segédeszközök olyan

szakmák elsajátításához, mint például a magkésztés, (vasörzés), karosszériaépítés, rádiószerelés, a televízióról nem is beszélve.

Folytatva a bírálatát a bizottság megállapítja, hogy az oktatásiügyi minisztériumnak egy 1947-ben közzétett kiadványa már felhívta a figyelmet a műszaki oktatás elhanyagoltására. A kiadványban többek között ez áll: „Sok a hiányosság az iskolák állapota és az oktatási eszközök terén, a falusi iskoláktól egészen a főiskolákig; és a további oktatásnak jelenleg igen rossz körülményekkel kell megküzdnie... Az ilyen körülmények az oktatás kigúnyolását jelentik. Jó munkát csak óriási erőfeszítés árán lehet végezni. Itt az ideje, hogy merés és nagyvonalú terveket készítsünk.”

De azok az állapotok, amelyeket a minisztérium jelentése felfedtet az ország legnagyobb részében, most is ugyanúgy fennállnak, mint akkor. Az 50 millió font összegű műszaki iskolaeépítési programot, amelyet 1949-ben terveztek, nem hajtották végre. A pénzt megint csak fegyverkezésre költötték. Az időközben bekövetkezett áremelkedés miatt a bi-

zottság az 1949-es program költségeit már 75 millióra becsüli.

Az oktatásiügyi miniszter, Miss Florence Horsbrugh, kijelentette, hogy új műszaki iskolákat, tanműhelyeket és laboratóriumokat csak azok az iparágak kapnak, amelyek fegyverkezésre, vagy exportra termelnek.

A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy csak azok számára gondoskodnak tanulási lehetőségekről, akik a gépjáratásban, bányászásban, textil- és építőiparban akarnak elhelyezkedni. A bizottság által kihallgatott egyik tanu kijelentette: „kétségbeesítően kevés a hely a kereskedelmi, élelmiszeripari és nyomdaiipari tanulók számára.”

A bizottság felhívta a figyelmet, hogy gyakran keresnek műszakilag képzettebb embereket az iparban, hogy fokozzák az exportot és lépést tartanak más országokkal, amelyek most erősen fejlődnek a technika terén.

S. G.

Árszállítás

Este szállt már a hír, örültünk is nagyon. Oly boldogok voltunk e hétfői napon. Járkáltunk fel-alá, nem győztünk betelni. Bár mi tudtuk, s tudjuk: így kell ennek lenni!

Arvával telt minden, puldok, sok kirakat. Olvasunk, számolunk, nézzük az arcokat. Mennyi mindent lehet olvasni ezekről, Népünk mond véleményt, halljuk a beszédből.

Es igaz lett ez is. Pártunkat dicsérik, (Így kellett lennie, Pártunk mondta nekünk.) Mégis oly megépp, örömteli órák, Mindenki jobban éi, mit vesztünk? ... számolják.

— Megvesszük Pistának a télkabátot, Jó, hogy még nem vettünk, ugy-e, ugy-e látod? Azt a kicsi paplant, a kis Marikának, Anyunak új ruhát, cipőt apukának.

Amott egy ifjú pár, gyermekkoosít kérnek Jobban futja pénzük, és egymásra néznek. Arcukon boldogság, ragyogó szeretet, Kicsi babát várnak, az első gyereket.

Így megy ez mindenütt, számolnak, osztanak, Mennyivel több jut majd és még mennyi marad. Több kenyér, több ruha, sok-sok szórakozás. Hogy örül mindenki, diák, mérnök, munkás.

— fi —

Fejldik az egyetemi zenekar

1952 február

Lányi István karvezető, az egyetem zenekarának új szakmai irányítója sietve igyekezett a klub felé. A folyosón gyanus — alig mondható zeneinek — hangok ütötték meg füjét. Bt. a teremben, közelről látva s főleg hallva a „zenekart”, mindent megértett. Ő-hat árva ember játszott, ki-ki egyéni ízlése, felfogása szerint, mi tagadás, igen hamisan és borzasztó ritmustanul. „Nehéz feladat lesz ebből komoly zenekart összehozni — gondolta magában az új vezető —, de azért megkíséreljük!” (Erre a munkára valóban nagy szükség volt, hiszen egyetemi táncscsoportunk, melynek kíséretét láttuk el az országos versenyeken, kiváló helyezéseket ért el, s a rossz, hamis zenekar az ő munkájukat is hátráltatta.)

Megkezdődött tehát az agitáció hallgatóink körében: minél többen a zenekarba! Esténként szorgalmasan próbáltak, dolgoztak, a zenekari tagok egyéni igyekezetükkel az eredmény...

1953 október

A klubteremben 23 fiatal muzsikuszik feszülten figyelte Lányi István vezénylő kezét. A szobát a „Perenyi táncok” patlogó, tüzes ritmusai töltik be. Pista bácsi időnként megállítja a zenekart, kiigazít egy-egy hamis hangot, szebbé tesz egy-egy dalmot. Mintha hivatásos zenekar próbáján lennénk. Lányi elvtárs csendre inti a hangszereket: „Köszönöm elvtársak, tartsunk szünetet.”

A zenekar vezetősége nagyon szeretné, ha több egyetemi dolgozó kapcsolódna be munkájukba, akik mint „állandó mag” kialakítanák a zenekar stílusát, s továbbadnák a hagyományokat a feljövő jövő új tagoknak.

Jelenleg négy új elsőéves elvtársal bővült az egyetemi muzsikuskor köre. Tóth István az egyik. Máris nagy szeretettel beszél a zenekarról:

Kihasználtam az alkalmat, s megkértem Pista bácsit, beszéljen a zenekar eddigi eredményeiről, terveiről.

— Mindenek előtt a mostani zenekart össze sem lehet hasonlítani az egy év előttivel. Legfőbb feladatunk: kiváló táncscsoportunk jól hangszerezett népi zenekarral rendelkezzen. Az utolsó táncversenyeken, szerepléseken ezt már megközelítettük. Köszönhetjük az eredményt a zenekari tagok szorgalmának, lelkesedésének, s főleg annak, hogy jó kollektívát alakítottunk ki. (Saját meggyőzősemm, mert Lányi elvtárs erről nem beszél, hogy a sikerben nagy szerepet játszik fáradságot nem ismerő munkája, kiváló hangszerezése.) Októberben először mutatkozunk be önállóan, a tanári alapszerve klubestjén. Brahm's Magyar táncot s a Perenyi lakodalmast adjuk elő. Későbbi tervek: amennyiben időnk s tagjaink szakmai felkészültsége engedi, meglátogatunk egyméhány klasszikus szatót is.

Az egyik cse.lő mőgüj Mátys Antal, a pol. gazd. tanszék tudományos munkatársának fejét látom elbukkanni. A zenekarban ugyanis négy tanársegéd — Szőke, Kardos, Kállnai és Mátys elvtárs — muzsikál.

A zenekar vezetősége nagyon szeretné, ha több egyetemi dolgozó kapcsolódna be munkájukba, akik mint „állandó mag” kialakítanák a zenekar stílusát, s továbbadnák a hagyományokat a feljövő jövő új tagoknak.

Jelenleg négy új elsőéves elvtársal bővült az egyetemi muzsikuskor köre. Tóth István az egyik. Máris nagy szeretettel beszél a zenekarról:

— Négy évig tanultam hegedülni, s igen örülök, hogy itt az egyetemen tovább képezhetem magam. Már eddig is sokat tanultam, s úgy érzem, még többet fogok. Szeretném, ha közebb jönne minden hallgató, aki valamilyen hangszerezen játszik.

Erre bizony komoly szükség lenne. 14 hegedűs, 3 klarinétos, 2 bőgős, 1 csellós, 1 cimbalmos játszik a zenekarban. Ez azonban kevés, s így túlzott „munkamegosztás” alakult ki. Mátyás elvtárs például a „szükségleteknek megfelelően” hót trombitál, hót csellózik.

Látjuk a munka komoly. Szépek az eredmények, s még szebbek a tervek. Egyetemünk dolgozó és hallgatói, jöjjetek minél többen a zenekarba, nagyon várnak benneteket.

T. Zs.

MORZSÁK

A lövész-szakosztály jelentős befektetéssel új, automata kispuskákat vásárolt. Ez örvendetes, csak az a baj, hogy ezek a puskák jóformán használhatatlanok, mert igen nehéz velük a pontos célzás. Ezért sok versenyző ki akar lépni a szakosztályból. Nem lehetne ezen segíteni?

Több másodéves csoportban harmadéves iparszakos hallgatók vezetik a statisztikai gyakorlatokat és nem statisztikaszkosok. Ennek bizonyára az az oka, hogy a statisztikusokat nagy mértékben elfoglalja a statisztika tanulás s nem érnek rá ilyen tevékenységekkel foglalkozni.

KOREA ÉRŐL

A jövő Phenanja

„A phenjani múzeum kertjében két amerikai ágyú áll. Egy hatalmas kőalapon egymással farkasszemet néző két tömzsi ágyúcső. Zsákmányolt ágyúk, de nem ebben a háborúban zsákmányolták őket. Feliratuk „1842”. Köröskörül minden csupa rom, a falakat már szinte benővi a fű. De itt állnak ezek az ágyúk és emlékeztetően idézik: ágyúk hosszú sora kerülhet még ide, de Phenjant le nem győzik!

Phenjan egyike a világ legrégibb városainak. Kétezer évvel ezelőtt alapították a Kogura császárok korában. Kikötőváros. A Sárga-tenger partjától 50 kilométer távolságra terül el a bővíző Tetong folyó mellett. Szobrairól, melyek a legszebb helyeken voltak felállítva, a régi Tedonmon-kapuról, a Bubeknu-pavilonról szóló népmesék a koreai nép sajátos nemzeti kultúrájáról regélnek.

Phenjan régi városa, azonban a japán gyarmatosítás alatt önkényesen, tervszerűtlenül fejlődött. A közel négyévtizedes japán iga nyomorúságos, rabszolga-életmódra kényszerítette. A Tetong melléklőlyója a Phontong állandóan árvízveszéllyel fenyegette a vízvezeték és csatornázás nélküli szegénynegyed. A japán negyed, bár itt volt városrendezés és még villamos is járt, tervszerűtlenül épült. Egyes utcái olyan szűkek voltak, hogy lehetetlen volt járművel közlekedni rajtuk. Nem volt a városnak központi tere sem.

Korea felszabadulása után a város új arculatot nyert. Megkezdődött a kényelmes, soklakású házak építése, a városban kiszélesítették a vízvezeték- és csatornahálózatot, Phenjan főútvonalán, a Tenrothon-utcán, melyet a nép kívánságára Sztálin-útnak neveztek el, parkokat, szökőkutakat és mesterséges tavakat létesítettek.

A „szent-hegyen”, a Morambonon a volt Dzindza japán templom helyén nyári színházat és játszóteret építettek. Az egész hegyet gyönyörű parkká varázsolták. A népi építészet stílusában épült fel a világos, napfényes ötemeletes Kim Ir Szen egyetem. Az egykori árvízveszélynegyedben Kelet-

Phenjanban, háromemeletes lakóházak és az új Központi Kórház épülettömbje emelkedett. Itt volt az Idegennyelvek Főiskolája és a Nodon Szinmon újság szerkesztősége. 1950 tavaszán kezdtek építeni Phenjan új pályaudvarát...

Eddig szól a békes építés története. Utána olyan három év következett, melynek történetéről többet lehetne írni, mint harminc évről. S most a nehéz, küzdelmes évek után Phenjan újra „nagyot lélegzik”, az emberek előjönnek a föld alól, új tetőket építenek a gyárak fölé, az újság egyetlen megmaradt rotációs gépét szétszerelik és napfényre hozzák, a romházak mellett új téglacsomók piroslanak. Phenjan újjáépül. Az újjáépítés tervét a legnagyobb harcok idején 1952 májusában dolgozta ki a városépítészeti minisztérium. A terv általában tíz évre szól. Van azonban egy közelebbi hároméves építési terv is.

Évek mulnak el

1956 augusztus 15.

...A reggeli napfény megcsillan a Tetong áttetsző vizében, derűs, élénk zölddé varázsolja a vén Morambon lejtőit és fehéren villogtatja az új házak falait Kelet-Phenjanban. Az utcákon zenekarok játszanak. A munkások nem a megszokott módon, a zöld védőzóna felé veszik útjukat, amely a lakónegyedeket elválasztja a gyáraktól, hanem a város középpontja felé tartanak. Phenjan három pályaudvara zsúfolásig telve, vidékiek jöttek fel, hogy a nagy nemzeti ünnepekre lássák Kim Ir Szent, nagy vezérüket. A Központi Pályaudvar a Sztálin-úttal összekötött utcáskában hosszú sorokban állnak az autobuszok.

Az északi irányú Mao Csetung-utca barátságos, művészi díszítésű házaiból is vidáman seregelenek az emberek. Néhány percig haladnak a Morambon mellett, s máris a gyönyörű virágos 45 méter széles Sztálin-úton vannak. A 2,3 kilométer hosszú utat fasorok, emeletes házak szegélyezik. Az út elején van egy tér, melyen a koreai nép legjobb barátja J. V. Sztálin trümfalán emlékműve és az Állami Színház épülete emelkedik.

Ide tart ma mindenki. A szobor mellett van a díszmelvény.

ahonnan Kim Ir Szen elvtárs és a nép többi vezetői nézik a phenjaniai díszfelvonulását a felszabadulás 10. évfordulóján. Vonulnak a gyárak munkásai, az új Kim Ir Szen egyetem hallgatói és Phenjan építőmunkásai, akik hozzák most felépített hídjaik modelljét. Zászlók lengenek, s a város népe boldogan közönszi az évfordulót.

A felvonulás után az emberek elosznak a városban. Van, aki a Morambon-hegyre a pihenés és kultúrparkba megy, van, aki a Dacsido-szigetre (a phenjani Margisziget) siet üszni és a központi sportstadionba labdarúgó mérkőzést nézni. Alkonyatkor sokan felmennek a Nanszan-hegy bástyájára, melyet az amerikaiak telett aratótt győzelem tiszteletére emeltek, hogy gyönyörködjenek Phenjan eleük társulólátékában. Lent a hegy lábánál a Kim Ir Szen-téren a Népi Választmány özlőpcsmarokos új épülete emelkedik. Ez a tér 4 hektárnyi területen az ősi Tetong-kapuig terjed, közepén Kim Ir Szen marsall emlékműve áll. A nemzeti stílusban épített házak a bejárat művészi bástyája emelik a tér szépségét. Fentről, mint legszebb út tűnik fel ötemeletes házaival a Sztálin-sugarút. Végénél a Központi pályaudvar játszik apró gyűfásdoboznyi mozdonyával füstölögve. Phenjan három pályaudvaráról öt fővasútvonal indul az ország különböző részeibe. Látszanak a régi városnegyedek, de jóval szélesebb utcáikat kényelmes új lakóházak szegélyezik. Távlatban a Tetong alsó folyásánál az ipari negyed területén egészségesen elválasztja a lakóterületét. A folyó fűzfákkal szegélyezett ezüstös szalagja végighúzóódik a városban, karcsú hídjaival és rekonstruált ősi védőgátjaival. Oldalt a Morambon erdő, parkos lejtője tünik fel számos kulturális intézményével, játszótérrel és a város felé emelkedő Hjabant emlékművel, melyet a felszabadító szovjet harcok tiszteletére emelt a hálás koreai nép.

Este karnavált rendeznek a folyón. Lampionos csónakok suhannak a parti fűzfák ágai alatt, a folyó közepén úszkáló hajóról vídám dal száll, a Tetong tiszta vizében felcsillannak a város fényei és visszatükröződik a Hjabant hősi emlékművet ezer színnel megvilágító tűzijáték.

T. K.

KÍNAI FILMHÉT

OKTÓBER 1-7-IG

A testvéri népek között a felszabadulás óta a termékeny barátság ezer színes szála szövődött. A kínai művészet a mi életünket is szépíti, gazdagítja.

A kínai filmművészet a felszabadító harcok során együtt meneteltek a Néphadsereg alakulataival, s felvevőgépeikkel megörökítették a hősi történeteket.

A kínai filmhéten bemutatásra kerülnek a legújabb kínai filmalkotások: A „Sanghajban történt” c. magyarul beszélő kínai film a hétmillióss Sanghaj mutatja be a japán megszállást követő Csang Kaiszek banda uralma alatt.

Az „Ezer veszeljen át” című film két fiatal katoná frontbarátságán keresztül mutatja be azt a hősiességet, áldozatkészséget, minden nehézséget legyőző akaratot, pártműveltséget, amely Kína bátor fiait jellemzi.

Magyarul beszélő kínai játékfilm a „Megvirradt”, amely Belső-Mongólia széles pusztáira vezet. Itt a multban a nép nyomora hatalmas méreteket öltött. Ez a film optimista, mert a nép diadalmas igazságát mutatja fel. Látjuk az emberi mivoltukból kivetkőző kumintangista ügynökök leleplezését és megsemmisítését.

A kínai falvak pásztorainak felszabadulás előtti élete tárul elénk a „Pásztor dala” című filmből. Képet kapunk a földesúri elnyomás alatt élő szegényparaszrok sorsáról. Izgalmas történet, melyet egy szép tiszta szerelem sző át.

Az új kínai filmek mellett a filmhéten egymást követő napokban kerülnek bemutatásra a régebbi nagyszerű alkotások is.

Az új oktatási módszer lehetőséget ad az általános művelődésre

Az egyetemünkön új oktatási módszert vezetnek be. Az új módszer lényege, hogy egyrészt önálló tanulásra nevel, másrészt általános művelődésre ad lehetőséget. Egyes tárgyaknál nem adnak ki jegyzeteket és más tárgyakból szeminárium helyett konferenciákat tartanak. Fő feladat önállóan dolgozni: elmélyültebben készülni, tervszerűen rendezni az anyagot. Aki átgondolja annak értékét, aki válik az anyag és így jobban tudja majd az életben a feladatokat megoldani, így lesz jó közgazdász.

Két-három szeminárium helyett most egy konferencia lesz, ennek előnye, hogy hetenként legfeljebb egy konferenciára kell készülni. Ez időben is előnyt jelent és a szemináriumokra való felaprózott mechanikus felkészülés helyett most nagyobb anyagrészt kell összefüggően tanulmányozni.

Az új módszertől az egyetem vezetősége sokat vár. De hallgatóinktól függ, hogy mennyire lesz eredményes.

Az új oktatási módszer a munka jobb megszervezését teszi lehetővé, több szabad időt biztosít hallgatóink részére. Az általános művelődésre nagyobb lehetőségünk lesz. Lakosa elvtárs, a kultúrósztály közönség szervezője mondta: „Az idén a színházjegyeket az országos DISZ-központtól kapjuk. Az egyetemi hallgatóinknak eddig 10 százalékos kedvezményük volt, most 50 százalékos lesz. (Persze csak az értékesebb darabokra.)

A DISZ és a kultúrósztály igazgatósága is gazdag szórakozási lehetőségeket biztosít. Hat házi hangversenyt szerveztünk, három irodalmi estet a magyar klasszikus drámairodalomból, Madách, Katona, és Vörösmarty műveiből. Két természetudományos előadást tartanak: „Új elmélet a naprend-

szert keletkezéséről”, és a „Sejtnélküli élet és a sejtek keletkezése” címmel. Ezeket az előadásokat október, november hónapban tartják meg. A kultúrósztály igazgatósága önálló kezdeményezésre hívja fel az alapszerveket. Akár hangversenyt vagy anketót is kérhetnek. Hívják ide például Veres rendezni, csak szóljatok és a Péter, vagy Kónya Lajost, s az alapszervezetek biztosítsák a hallgatók részvételét. Hozsombaton klubnapot akartok kultúrósztály segítségére? A DISZ biztosítja. A gazdag szórakozási lehetőség alapja, hogy hallgatóink az új oktatási módszer szerint tanuljanak és több szabad idővel rendelkezzenek.

K. R.

Szerkesztőbizottság kéri az olvasókat, hogy akiknek a cikkkel kapcsolatos megjegyzésük van, észrevételeiket levelezési rovatunkhoz küldjék be.

Mit csinálnak a menzabizottság tagjai?

Nézük meg a panaszkönyvet! Nagyon sok jogos panaszt, helyes javaslatot és reális bírálatot találunk benne. Panaszoknak az elvtársak, hogy az ebédosztás végfelé igen sok esetben elfogy az étel, ilyenkor összezsápnak valamilyen, általában rántottlevest. A reggelinek fél 8 után nagy a tolongás, mert Buzás elvtárs szerint kevés a munkaerő ahhoz, hogy két helyen osszák. Sok elvtárs ezen okulva, 7 óra előtt ment reggelizni. Hiába, mert a reggeli még nem volt kész. Juhász elvtárs levelében a hallgatókat teszi felelőssé az abrosz tisztántartásért, de arról ő sem gondoskodik, hogy csontnak, stb-nek megfelelő tányérok álljanak rendelkezésre. Ugyancsak ide tartozik az is, hogy a kések eltűntek az asztalokról. Az első napokban még rendelkezésünkre álltak a kések, most azonban nem tartják számkösznek felteríteni az asztalra.

A reggeli és ebéd közötti hosszú idő alapján veti fel az egyik elvtárs a tízórai kérdését. Bóta elvtárs ezt viccnek minősítette, pedig az elvtársnak igaz van: „a fejlődő szervezetnek megfelelő mennyiségű táplálékra van szüksége”. A megoldás nem lehetetlen, pl. gyümölcsöket kenyérről.

A menzabizottság ilyen esetekben kellene intézkedni, nem pedig a problémákat elkenni és mellébeszélni, mint a szerkesztőséghez beküldött levelükben teszik. Azt látjuk az esetek túlnyomó többségében, hogy a menzabizottság tagjai funkciójukat többszöri étkelésre használják fel és nem a hallgatók érdekeit képviselik.

Az egyik étkezésnél két menzabizottsági tagot lehetett az étteremben találni. Egyik a lépcsőház bejáratánál véréjtkezve irányította — illetve feltartóztatta az éhes hallgatókat, míg a társa a hátsó ajtóknál a lakatra vigyázott, hogy

kedves barátait be tudja engedni. Végül mind megjelennek, egyikük a dolgozók részére kijelölt helyen jóízűen fogyasztotta a sertéstokányt, makarónival. Ez nem is olyan különös dolog, hisz Gyuri bácsi szívesen kiszolgálja őket, mint minket a töltelék nélküli töltött paprikával. Némelyikük „éberebb”, így a konyhán étkezik a dolgozókkal, mint pl. Kovács Miklós elvtárs. Kritikánkat „túlzottak” minősítik, pedig azok helyénvalók. Lebecsülik problémáinkat, melyet Juhász elvtárs levele is bizonyít: „a kiszolgálás lassúsága, abroszok tisztasága, a poharak öblítési módszere és egyéb csecsebecsék” stb. Ők a problémáinkat csecsebecséknek nevezik. Ideje, hogy a DISZ-bizottság végtetsen ezen a téren uralkodó túrhetetlen állapotnak és a menzabizottság is betöltse igazi feladatát.

Az estiek utóvizsgálóiról

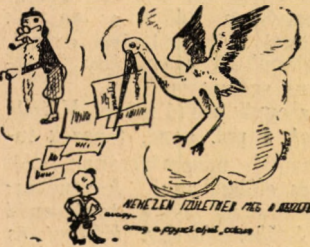
Mindenki elismeri, hogy az estiek nagyon elfoglalt emberek. Azonban más az elfoglaltság és más a kényelemszeretet, tisztaság. Ugyanis míg az esti hallgatók többsége rendszeres vizsgaidőszakban vizsgázik, addig vannak olyan elvtársak, akik csak szeptemberben vizsgáznak. Nem azért, mert júniusban megbuktak, hanem azért, mert egyszerűen meg sem jelenek a vizsgán. Szeptemberig alaposan felkészülnek és teljes eredménnyel vizsgáznak.

Ilyen hallgatónk Nagy Júlia. Különösebb elfoglaltsága nincs, tehát mindenki elvárná tőle, hogy a vizsgaidőszakban vizsgázzon jelesen. Azonban mit csinál Nagy elvtárs? Nem jelenik meg, s az utóvizsgaidőszakban pedig kiváló eredménnyel vizsgázik. Már negyedéves és ritka volt az utóvizsgaidőszak, amikor minden vizsgám megjelent. Az idén is így akar magának előnyöket szerezni rendszeres vizsgázó társaival szemben?

A másik hallgatónk Vas Eva elvtársnő, szintén negyedéves. A tanév alatt hanyag, figyelmen kívül hagyja a vizsgákat, az egyetemet nem veszi komolyan. Igazolással egymás után hozza a nagypécseket levelezésről a Szabad Néptől, melynek munkatársa. Egyideig Betlen elvtárs aláírásával is hozott igazolásokat. Az utóbbi időben azonban kezd leszokni erről, mert Betlen elvtárs nem nagyon szereti az ilyesmit. Felvetődik a kérdés, mit lehetne ilyenkor csinálni?

A magunk részéről azt javasoljuk, hogy az igazolatlanul mulasztott, vagy kéllőképpen nem igazolt vizsga számíttson elégtelennek,

Kép szöveg nélkül

KÖZGAZDÁSZ

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem MDP és DISZ bizottságának lapja. Megjelenik minden szerdán. Szerkesztő a szerkesztőbizottság. Felelős szerkesztő: Gácsi Sándor. Felelős kiadó: a Pártbizottság. Bp., IX., Dimitrov-tér 8. II. emelet. Telefon: 186-850. Szikra lapnyomda. Röck Szilárd-ut. 6. Felelős nyomdavezető: Kulcsár Mihály

Az egyetemi DISZ-szervezetek

A DISZ K. V. teljes ülésének szept. 25. határozata hosszú időre megadja szervezeteink feladatait. Ezekben a feladatokban hangsúlyozza többek között azt is, hogy: „ifjúsági szövetségünk egész tevékenységének is azt kell elősegítenie, hogy a fiatalok élete szebb, boldogabb, munkájuk könnyebb legyen”.

Nézük meg, mit tett a mi DISZ-bizottságunk annak érdekében, hogy egyetemünkön belül a fenti határozatot megvalósítsa. Ha a hallgatók véleményét kérdezzük, azt a következőket kell levonnunk, hogy eddig semmit, vagy legalábbis nagyon keveset tett. Egy IV. éves elvtárs mondja: a DISZ-szel csak a bélyegvásárláskor találkozok (nyáron akkor sem), különben napi munkájában, szórakozásában, tanulásában nem érzi a DISZ segítő kezét. Különösen nagy feladat hárulna a DISZ-re az új tanulmányi program ismertetése és az ezzel kapcsolatos problémák megoldása terén. A DISZ-bizottság és az alapszervi vezetőségek tagjai tettekkel bizonyítsák már be, hogy az ő céljuk is az elmélyült és önálló tanulás megvalósítása. Fiatalságunknak egyik legfőbb pontja, hogy DISZ-szervezeteink túl öregesek. Hiányoznak az egyetemen a vidám kirándulások, a klubestek. Hiányzik az az igazi vidám, boldog légkör, amely jellemző a szovjet egyetemekre. Komoly hiba, hogy bár a vezetőségi tagjai a hallgatók között élnek, mégsem figyelnek fel azok problémáira, nem cselekednek, nem kezdeményeznek önállóan. Inkább a csukott szem politikáját folytatják, amivel a tömegektől

való elzárkózottságukat erősítik. Különösen meglepődtek az I. éves hallgatóink a DISZ passzív munkáját látván. Sokan azt állítják, hogy a közelebbi DISZ-szervezetektől sokkal többet kaptak, mint amit az eddigi munkája után az egyetemi szervezettől elvárnak. Ennek oka többek között abban van, hogy a DISZ-bizottság, így alapszervezetek is, a pártbizottság és a párt alapszervezetek irányítására várta és csak azokat a feladatok hajtották végre. Ezen túlmenően öntevékeny munkát nem igen végeztek. Szabó elvtárs, a DISZ-bizottság tagja elmondja, hogy a jelentésekre támaszkodó munka-módszert felszámolják és a vezetőség tagjai valóban a tagok között foglalkoznak. Kéri, hogy az elvtársak bátran használják a bírálat fegyverét, hisz a hibák kijavításának ez az egyedüli lehetősége.

Az új vezetőségválasztó taggyűléseken fogjuk megtárgyalni a félévi munkatervet is. Ebben a tervben döntő helyet foglal el a klubélet megújítása. Komoly természetudományi előadásokat szervezünk. A Szabad Ifjúság „Házasság és szerelem” c. cikksorozatával kapcsolatos vitákat és egyéb kulturális rendezvényeket tartanak. Közéjük egy nagyszabású járőrvetélyt és több kirándulást szervezünk. De addig is az új tanulmányi programmal kapcsolatban mindent megteszünk, hogy annak az igazi szellemi érvényesüljön.

Nagy feladat hárul a most megválasztandó új vezetőségekre, hisz a munka nagy részét ők fogják elvégezni. Ez megnöveli a mi felelősségünket, hogy olyan elvtársakat válasszunk meg, kik meg tudják oldani ezeket a feladatokat is.

M. J.

Ismét győzött az Egyetem csapata!

Haladás—Építők 71/2:41/2

Meglepetésnek számít a csapat győzelme, mivel az Építők csapata az első fordulóban a tavalyi második helyezett Szikra csapatát legyőzte.

Ki kell emelni csapatunk lelkesedését és küzdőképességét. Az első két táblán Molnár és Forintos döntetlen eredményre igen értékes, tekintettel arra, hogy két alvonalbeli mester ellen érték el. Drechsler öt és félórás küzdelemben győzte le ellenfelét, ami lelkes küzdőszellemről tesz tanúságot. Az első győzelmet ebben a fordulóban Prolovszki aratta, aki két óra alatt győzte le ellenfelét. Leghosszabb ideig Pataki játszott, akinek 94 lépés után a játékidő letelével döntetlenre értékelték játszóját.

Részletes eredmények:

1/2 Molnár	Pogács 1/2
1/2 Forintos	Lengyel 1/2
1 Balogh	Vidor 0
0 Haág	Csurgay 1
1 Drechsler	dr. Nagy 0
1 Forgács	Vastagh 0
1 Kemény	Kurtes 0
1/2 Stuber	Zimmer 1/2
1/2 Pataki	Gácsi 1/2
1 Prolovszki	Géczy 0
1/2 Kerekes	Kuncz 1/2
0 Pápai	Frey 1

A tartalékcsoport 6:6 arányú döntetlen ért el az Építők tartalékcsoportja ellen, amely tavaly második helyen végzett. Győzőt Göbel, Solt, Pribula, Fodor, Gacsályi, döntetlenül végzett Vejtey és Kirsch.

A Haladás házi versenye. Szirmay vezet 4 ponttal, utána Göbel és Pribula 3 és fél ponttal, negyedik Solt 3, majd Fodor 2 és fél, Gacsályi, Pataki, Kupcsik 2, Pápai 1 és fél, Kerekes 1 ponttal és végül Szűcs pont nélkül. A verseny hétfőn, szerdán, és pénteken este folyik. Helye a klubban megtudható.

Megindult a női csapatverseny. A Haladás női csapata az első fordulóban a Lokomotívótól 4:0 arányú vereséget szenvedett. Az eredmény várható volt, mivel az ellenfél csapatának valamennyi tagja az országos női bajnokság döntőjének résztvevője. Felhívjuk a sakkotni kíváncsi elvtársnőket figyelmükre, hogy megindult a női sakkotlás. Aki részt kíván venni, pénteken hat órára jöjjen a klubhelyiségbe. Férfiversenyzők részére az oktatás minden kedden hat órától van, ugyancsak a klubszobában.